

מסכתקידושין

פרק א'

א. הָאֲשֶׁה נִקְנִית בּוֹלֵשׁ זָרְכִים, וַקּוֹנָה אֶת עָצָמָה בְּשָׂתִי זָרְכִים. נִקְנִית בְּכֹסֶף, בְּשָׁטָר, וּבְבִיאָה. בְּכֹסֶף, בֵּית שְׁמָאי אָוּמָרים, בְּדִינָר וּבְשָׂזָה דִינָר. וּבֵית הַלְּל אָוּמָרים, בְּפִרוֹטָה וּבְשָׂזָה פִרוֹטָה. וּבְמָה הִיא פִרוֹטָה, אַחֲד מִשְׁמָנָה בְּאָסָר הָאִיטָלָקִי. וַקּוֹנָה אֶת עָצָמָה בְּגַט וּבְמִתְתַּחַת הַבָּעֵל. הַיְבָמָה נִקְנִית בְּבִיאָה. וַקּוֹנָה אֶת עָצָמָה בְּחַלִּיצה וּבְמִתְתַּחַת הַיְבָם:

ב. עָבֵד עֲבָרִי נִקְנָה בְּכֹסֶף וּבְשָׁטָר, וַקּוֹנָה אֶת עָצָמוֹ בְּשָׂגִים וּבְיוּבֵל וּבְגַרְעָזָן כֹּסֶף. יִתְרָה עַלְיוֹ אַמָּה הָעֲבָרִיה, נִשְׁקֹוֹנָה אֶת עָצָמָה בְּסִימְגִין. הַפְּרַצֵּע נִקְנָה בְּרַצִּיעָה, וַקּוֹנָה אֶת עָצָמוֹ בְּיוּבֵל וּבְמִתְתַּחַת הַאֲדוֹן:

ג. עָבֵד כְּנֻעָנִי נִקְנָה בְּכֹסֶף וּבְשָׁטָר וּבְחִזְקָה, וַקּוֹנָה אֶת עָצָמוֹ בְּכֹסֶף עַל יְדֵי אֶחָדים, וּבְשָׁטָר עַל יְדֵי עָצָמוֹ, זְבָרִי רַבִּי מַאיָר. וּמְכָמִים

אומרים, בכספי על ידי עצמו ובשטר על ידי אחרים, ובלבד שהיה
הכספי משל אחרים:

ד. בהמה גפה נקנית במסירה, והזקה בהגבהה, דברי רבינו מאיר
ורבי אליעזר. וחייבים אומרים, בהמה דקה נקנית במסינכה:

ה. נכסים שיש להם אחריות נקנין בכספי ובשטר ובחזקה. ושיין
לهم אחריות, אין נקנין אלא במסינכה. נכסים שאין להם אחריות,
נקנין עם נכסים שיש להם אחריות, בכספי ובשטר ובחזקה.
וזוקן נכסים שאין להם אחריות את הנכסים שיש להם אחריות
לשבע עלייהו:

ו. כל הנעשה דמים באחר, כיוון שזכה זה, נתחיב זה בחליפו.
כיצד. החליף שור בפרה או חמור בשור, כיוון שזכה זה, נתחיב זה
בחליפו. רשות הגבורה, בכספי, ורשות החקיות, בחזקה. אמרתו
לגבורה, ממשיתה להקיות:

ז. כל מזות הבן על האב, אנשים חיבור ונשים פטורות. וכל מזות
האב על הבן, אחד אנשים ואחד נשים חיבור. וכל מזות עשה
שהזמן גרمه, אנשים חיבור ונשים פטורות. וכל מזות עשה שלא
הזמן גרمه, אחד אנשים ואחד נשים חיבור. וכל מזות לא מעשה,

בין שישמן גרمه בין שלא הזמן גרمه, אחד אנשים ואחד נשים חיוין, חוץ מבל פשחית ובל פקיף ובל תעטמא למתים:

ה. הסמכות, והתנופות, והגשות, והקמצות, והקטרות, והאליקות, והهزאות, והקבלות, נוהgin באנשים ולא בנשים, חוץ מנגחת סוטה וגזירה, שהן מניפות:

ט. כל מצוה שהוא תלוי בארץ אינה נוהגת אלא בארץ. ושיינה תלויה בארץ בין בארץ בין בחוצה לארץ, חוץ מן הארץ וכלאים. רבי אליעזר אומר, אף מן החדש:

י. כל העושה מצווה אחת, מטיבין לו ומארכין לו ימיו ונזהל את הארץ. וכל שאינו עושה מצווה אחת, אין מטיבין לו ואיין מארכין לו ימיו ואינו נזהל את הארץ. כל שישנו במקרא ובמשנה ובזרה הארץ, לא בזרה הוא חוטא, שאמור (קהלת ד) והחותט המשלש לא בזרה יונתק. וכל שאינו לא במקרא ולא במשנה ולא בזרה הארץ, אינו מן היישוב: